

Gói quà đầu năm

Tác Giả: Phạm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

Tôi phải ngồi lì trên các bậc đá nghè chân đôn ba lòn tróc khi bước vào cổng chùa. Ngôi chùa nhòm nhòm trên mặt triền núi, đốm cốm mát bùi nhèng tàng cây. Ngôi nhà khách bồng gợn, khá xinh xắn, nhòm trong mặt khu vườn toàn hoa vụn thò. Phía trước là mặt trống Phụng ngai dẹt gợn cây bồng, cành lá đốm cốm tủa công phu. Chung quanh là cốm mặt vùng núi trệ tĩnh mịch. Tôi không phải là phật tử, nhèng ngai nghe tiếng mõ và lòi cốm u kinh trong chùa vẳng ra, cũng thây lòng nhòm hòm đi trước bao nhiêu điếu phiến nãi.

Hôm nay là mừng mặt trống, nhèng nhèng chùa khá im vắng, búi chùa nhòm khá xa khu dân chúng. Ngày hôm qua tôi có đôn đây, nhèng thây trĩ đi vắng. Tôi đã đốm lòi tốm danh thiếp cốm a chòm ng tôi, viết vài dòng phía sau xin hòm thây hôm nay trĩ lòi.

Chú tiếu còn rớt trĩ, mang trà ra mời và xin tôi chòm thêm mòm phút nũa vì thây trĩ đang khai kinh cho buổi lễ tân niên. Tôi nôn nao mòm n sòm đốm nhìn mặt vòm ân nhân cốm a mình, nhèng cũng đốm lòng phải kiên nhòm và cốm trĩng ý trĩ trĩ cốm mặt nhà sòm.

* * *

Hòm ba mòm năm trĩ c. Lúc ấy tôi còn là cô bé hòm trò trĩng trung hòm An Túc, nhòm giũa thòm trĩn An Khê, bên quòm lòm 19 nòm lòn Qui Nhòm vòm Pleiku. Chiếm tranh đang thòm i kốm ác liếm t. Tuổi còn nhòm, nhèng ngày nào tôi cũng nghe cha mòm và các thây cô bàn chuyện chiếm trĩng: đánh lòn Pleime, Dakto, Tân Còm nh. Mòm năm nay, An Khê trĩng đốm bình yên, nhòm Sòm đoàn 101 Không Kốm Hoa Kốm có căn cốm ở đây, và đốm theo đèo An Khê có đốm bốt cốm a các đốm vòm thuòm Sòm đoàn Mạnh Hòm Đốm i Hàn. Giũa lúc chiếm tranh ngày khốm liếm t, bốm trĩng lòm lòm trĩng minh rút quân vòm nòm c, làm dân chúng ở đây hoang mang, lo lòm ng. Xòm hòm đốm o cốm a tôi cũng đốm c cha chánh xòm trĩ chòm nhèng toán trĩ vòm, phải hòm p vòm i quòm n, lo canh gác khu vòm c cốm a mình.

Chiếm u ba mòm i Tốm t, đốm c thông báo cốm a tốm nh, các cốm quan trên quòm n phải hòm p vòm i các thây cô giáo và cốm Hòm i Đốm ng giáo xòm đi mòm nhà kêu gòm i đóng góp nhèng gói quà trĩng trĩng dành trĩng cho anh em chiếm sĩ cốm a mặt đốm n vòm tốm xa tốm i đốm n trĩng ở đây đốm thay thòm lòm c lòm trĩng đốm ng minh.

- Tốm i nghiếm p, nghe nói anh em đã phải rốm i căn cốm tốm sáng sòm m 30 đốm chiếm u mừng mặt trống có mặt ở đây. Hòm có biếm tốm t nhòm t gì đâu! Ông cha xòm nói vòm i chúng tôi nhòm thòm.

Gói quà đ u năm

Tác Giả: Ph m tín an Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

C qu n vui m ng, nô n c tr c tin vui. Riêng tôi còn vui h n khi t ng t ng s có nhi u anh lính đ n cái th tr n nh xíu bu n tên này, nên r t s t ng trong vi c gói quà. Tôi t tay th c hi n đ c hai gói quà, g m m t s bánh m c, chi c khăn tay do tôi thêu l y, kèm theo lá th chúc m ng năm m i t i hai anh chi n sĩ vô danh nào đó. Tôi n n nút vi t th t đ p r i đ tên, l p và tr ng h c phía d i. Vì “sao y b n chánh” t m t bài lu n vẫn thng tr c, nên hai lá th gi ng nhau nh đúc. Nhìn hai gói quà tôi m m c i, khi nghĩ s có hai “ng i tình không chân dung” nào đó nh n đ c lá th n ng n n c a m t cô “em gái h u ph ng”. Ban đ u, các th y cô cho bi t, đám h c trò chúng tôi s đ c h ng đ n vào căn c đ t n tay t ng quà cho các anh chi n sĩ. B n tôi đ a nào cũng h n h , l ng x ng gi t i i chi c áo dài tr ng ng ý nh t. Nh ng sau đó d i t nh cho bi t là tr c khi vào An Khê, các đ n v này còn ph i hành quân m đ ng, gi i t a m t s đ n bót c a l c l ng Đ i Hàn n m đ c theo đèo An Khê b đ ch quân bao vây đã ba hôm nay. Cu i cùng t t c quà đ u đ c n p cho tr ng, và th y hi u tr ng cùng các th y cô giáo s mang vào cho đ n v đ trao l i cho anh em chi n sĩ khi tình hình an ninh cho phép. B n h c trò chúng tôi t c hùi h i vì m t m t đ p đ c vào xem căn c và y l o các anh chi n sĩ.

* * *

- Nam mô A Di Đà Ph t. Xin chào bà. Xin l i, ch c là bà đã ch tôi lâu l m ph i không?

Câu h i c a th y tr tr c t đ t dòng h i t ng c a tôi. Tôi đ ng lên, v ng v ch p hai tay tr c ng c chào l i th y. Tôi mu n nhìn th t k khuôn m t c a th y, nh ng th y ái ng i, nên ch cú đ u im l ng.

- Cái c ng tam quan, ngôi nhà khách này, và nh ng b c đá trên con đ ng mà bà v a đi lên là do t n cúng đ ng c a ông bà. Chúng tôi xin tán thán công đ c và c u xin ch Ph t gia h cho ông bà cùng gia đình. Bà có mu n đi m t vòng xem c nh chùa không? Xin m i bà.

Th y v a nói v a ch tay v phía c ng tam quan.

- Đ , công n c a th y đ i v i gia đình tôi l n lao quá. Bi t làm sao đ n đ p. Xin th y đ ng nh c t i công đ c, làm tôi thêm x u h . Tôi v a b c theo phía sau th y, v a nói.

- Mô Ph t! Giúp ng i, đó là nhi m v c a k tu hành, dù là tôn giáo nào. Sao bà l i g i là công n. Th y n m t n c i đ l ng.

Gói quà đầu năm

Tác Giả: Phám tán an Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

Đi phía sau, nhìn dáng đi khoan thai của thầy, tôi băn khoăn suy nghĩ: Khuôn mặt thì có nhiều nét giống, nhưng với cái dáng đi thì lại khác hẳn. Có thể ngày xưa là lính nên còn phải nhanh nhẹn. Tôi nghĩ thầm như thế.

Khi đến cửa tam quan, thầy đứng lại và chắp tay vào hàng ngai bên biển, nơi có mấy tảng đá ở trên núi, phía dưới là một khu rừng rậm:

- Chính ở nơi đó, tôi đã tìm gặp chúng con bà.

Năm ấy, khi chúng tôi vừa mới trốn vào túp túp từ cửa túp ở Gia Trung (anh chú là thầy giáo, dạy một trường trong khu rừng ở Thủ Đức, bắt đầu năm 1979 vì bắt kết tội hợp tác với lực lượng Fulro chúng tôi nhà cầm quyền Cộng sản), được một người bạn thân cho đi theo một chuyến vượt biển do gia đình anh ta tổ chức. Lúc ấy ai cũng nghĩ ra đi là không bao giờ gặp lại vợ con, mà có lẽ cũng sống không yên, chỉ làm khổ cho gia đình. Hơn nữa lúc ấy tôi vừa mới sanh đứa con đầu lòng, nên không thể đi cùng. Chúng tôi đành gọt lách chia tay mà không dám nghĩ sẽ có ngày tái ngộ.

Tàu vừa ra khỏi hẻm một ngày thì bắt đầu sóng gió, trong lúc gió mạnh lắm. Tất cả mọi người phải đem sinh mạng chèo chống với phong ba. Cuộc đi cùng, sau gần ba ngày bôn bồng trên biển, những cơn gió nhiều màu đã đẩy chiếc tàu với hơn một nửa số người sống sót, giạt vào một ghềnh đá lúc trời nhá nhem tối. Tất cả đã thoát chết, nào ngờ khi vừa leo lên bờ thì bắt đầu toán công an biên phòng vây bắt. Một số người yếu sức thì đành đưa tay cho họ trời. Chúng tôi cùng một vài thanh niên khác dùng hết tàn lực chèo trong các hẻm đá bên trên núi. Mọi người thoát chết được những ngày trôi. Nhờ trời tôi anh chú thoát vào khu rừng trước khi kết thúc. Khi tôi nhìn lại, anh thầy mình nằm trong ngôi chùa nhỏ bên trên núi. Anh được vợ trời săn sóc và che đậy chu đáo, mặc dù biết anh là người công giáo, bên trên có đeo thánh giá. Sau hơn một tuần, anh thầy giúp con đầu, cho áo quần để mặc và dạy cho một thầy tu, và gửi theo một chiếc xe đồ của một người thân quen, chúng tôi mới trốn được vào nhà bà cô ruột ở Cam Ranh. Sau đó anh chính bà cô này tìm được người vượt biển tiếp. Và lần này anh đã được tàu Pháp vớt, nên được sang định cư bên Pháp. Ba năm sau, tôi và đứa con được anh báo lãnh về đi đoàn tụ gia đình.

- Mô Phật! Trời nghi ngờ, ông thầy đã về tìm thăm tôi hai lần, và giúp cho tôi khá nhiều tiền để lập lại ngôi chùa này và một nhà tu thiền nuôi các em bé tu tập ngay ở dưới xóm. Công đức của ông bà thầy tôi lớn lắm.

Gói quà đũa năm

Tác Giả: Ph&#m tín an Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

Tôi nhớ lại từng khoảnh khắc mà chúng tôi chia sẻ cùng nhau trong lòng thẳm sâu. Bao nhiêu lần tôi đã nhìn kỹ từng khoảnh khắc, tôi nghe chúng tôi nói, ngày xưa thây cũng là lính, nên tôi đã nghĩ hình ảnh, nhớ lại một người quen lúc trẻ.

- Thây ra anh ấy người không muộn màng, nhớ vì nhớ lòng thây mà anh ấy mới về gặp thây. Lần này chính tôi đã nghĩ đến thay anh về thăm thây, nhân dịp thăm mẹ của tôi đang ốm nặng.

- Mô Ph&#t! Tôi hiểu nỗi khổ tâm của ông ấy.

Tôi nghe tiếng thây dài của vợ trẻ, và thây thây đưa mắt nhìn vào mắt tôi xa xăm nào đó. Tôi lúc mới gặp nhau trong ngôi nhà khách, tôi nghĩ là thây đã nhận ra tôi. Tôi chỉ thây hỏi, nhớ có thể thây đã quên hay bây giờ là kỷ niệm, nên thây không muộn màng hỏi chuyện thây từ ngày xưa. Không để mắt cho hỏi, tôi lên tiếng:

- Tôi về đây, gặp thây cũng để muộn màng xin đến hỏi thây một điều, mà bấy lâu nay vẫn băn khoăn mãi trong lòng, nhớ người thây là kỷ niệm, nên tôi không dám.

Thây nhìn tôi, im lặng giây lát rồi lên tiếng:

- Mô Ph&#t! Kỷ niệm lúc nào cũng muộn màng đem ánh sáng cho chúng sinh hiểu về thế giới này. Xin bà cứ tự nhiên

- Xin thây tha lỗi, nếu có điều gì không phải. Có phải thây danh của thây là Qu&, Lê Ph&#ng Qu&?

Thây ngạc nhiên nhìn tôi, rồi nhìn lên không nói gì, nhíu mày.

- Mô Ph&#t! Làm sao mà bà biết đến tên của tôi?

Gói quà đi u năm

Tác Giả: Phm tín an Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

- Thầy còn nhớ anh Lân, trung sĩ Đ Lân, S đoàn 23 B binh, có đóng quân An Khê vào những ngày tết năm 1972?

- Bà còn biết có bạn tôi? Anh Lân đã đi trốn ở Kontum tết mùa hè 72. Bà có biết không?

Tôi có một thoáng giận thầy, vì nghĩ là đến bây giờ ông vẫn chưa nhận ra mình. Chẳng lẽ thầy vô tình đến thăm. Những ngày sau đó tôi hỏi hỏi và ý nghĩ của mình. Sao lại đem chuyện đi đi mà trách một vị chân tu, một người đã xa lánh chuyện hàng trốn, thầy s. Thầy đã cho mình hỏi và sẵn sàng tâm sự đã là một đi u họ x r i.

- D, tôi có biết, và tôi cũng có đến Kontum thăm một anh bạn y n. Sau này tôi về tìm để xây lại ngôi mộ cho anh, thì nghĩa trang không còn nữa, và không ai biết một anh đã chuyện đi đâu.

Đôi mắt của vị trí sáng lên. Thầy mở đôi mắt to nhìn tôi, đưa tay lên để nh nh vai tôi, những r i k p kh ng l i.

- Vậy là Xuân? Bà là cô Xuân ngày xưa? Mô Ph t! Sao lại có chuyện k ng l ìn này!

Vâng, tôi chính là Xuân, cô bé học trò trung học An Túc ngày xưa. Ng i đã gói hai gói quà Xuân y l o cho những chiến sĩ đến gần an ninh cho quê tôi vào đúng chiến u ngày mừng một tết. Hai gói quà để c n p cho những đi chuyện t i cho các anh, vì lúc y đến vẫn đang hành quân mà những đi đến n i trú đóng.

Sau một cái tết an bình, cả thầy trốn nhớ của tôi nhận nhận lên b i s có một của một trung đoàn lính chiến, ngày mừng tám tết, đám học trò chúng tôi trốn l i trốn ng, những các thầy cô biết là trong lòng đám học trò ai cũng còn d âm ngày tết, nên cho chúng tôi tập hợp lại hát hò và kể chuyện vui. Trong lúc thầy hỏi những đến để m đàn cho cả đám học trò ca hát, thầy giám th đến tìm tôi, b o tôi lên văn phòng có ng i nhà mu n g p. B c theo thầy giám th mà lòng tôi lo l ng không biết nhà có chuyện gì, thì ông đưa tay chỉ hai anh lính đang ng i ch trên chiến c gh đá trong sân trốn ng.

Gói quà đầu năm

Tác Giả: Phạm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

Hai anh lính thät trä đäng lên chào tôi, nhớ n miäng cäi:

- Hai đäa tôi đän đä cảm än Xuân và chúc mäng Xuân năm mäi.

Tôi thoáng mät chút ngäc nhiên và bän län:

- Em có làm gì đâu mà hai anh cảm än? Mà sao hai anh biät đäc tên em?

Hai anh cùng mät túi áo läy ra bäc thä. Väa käp nhän ra đó là hai bäc thä mà tôi đã “sao y bän chánh” bä trong hai gói quà äy läo, thì mät anh lên tiäng:

- Tôi là Đä Lân, và ngäi bän thân cäa tôi đây là Lê Phäng Quä. Trông anh hiän nhä con gái, nhäng Xuân đäng nhäm väi nä ca sĩ Phäng Häng Quä nghe, mäc dù anh Quä bän tôi cũng có giäng hát rät hay, không thua gì Phäng Häng Quä. Hai đäa tôi nhän hai gói quà cäa Xuân. Quà cáp nhä nhau và läi lä trong cä hai bäc thä cũng giäng nhau nhä đäc. Cô Xuân thät công bình. Cảm än nghe!

Tôi häi quä, nhäng cä làm ra vä tä nhiên:

- Hai anh täi träng tìm Xuân, không sä thäy giám thä là Xuân hà?

Anh lính thä nhì, tên Quä, lên tiäng:

- Bän tôi bäo là anh em bà con väi Xuân, đi lính xa nhà bây giä mäi gäp. Thäy giám thä coi bä cũng thäng lính läm, nên chäc không nä la räy ngäi yêu, à xin läi, ngäi em cäa lính đâu!

Gói quà đầu năm

Tác Giả: Phạm Tín An Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

Mà c dù th y hai anh chàng có v th sinh, vui tính, nh ng nh i bà ch th ng b o m y ông lính b o d n và tán gái hay l m. Ph i coi ch ng. Tôi nh th m nh th . Và đ xem hai anh chàng này có th c s b o d n hay không tôi khoanh tay:

- Nghe nói anh Qu hát hay không thua gì Ph ng H ng Qu , em xin m i hai anh vào l p em ch i. B n em cũng đang ca hát trong đó, ch không có h c hành gì đâu. Đám b n em s m ng l m đó.

Hai anh nhìn nhau c i, r i g t đ u, theo tôi vào l p.

C đám b n h c trò im b t, tò mò nhìn ra khi th y tôi d t theo hai anh lính tr . Tôi nói v i v giáo s h ng d n:

- Th a th y, có hai anh lính nh n đ c quà t t c a l p mình, đ n cám n và xin hát cho c l p mình nghe.

Th y h ng d n l p g t đ u, đ n b t tay hai anh, t i c i:

- H i này t i gi m y cô ch hát nh ng bài tình yêu lính chi n, bây gi đích thân lính chi n hát t ng m y cô thì còn gì hay b ng, ph i không?

C l p v tay.

Anh lính tên Lân b c lên b c gi ng, hai tay mân mê chi c nón bê-rê:

- Kính th a th y, th a các b n. Tôi không bi t hát, nên xin dành ph n nói tr c. Chúng tôi xin

Gói quà đầu năm

Tác Giả: Ph&#m t&#n an Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

c&#m n nh&#ng gói quà Tết c&#a nh&# tr&#ng, c&#a các b&#n. Trong không khí Tết, vì niềm vui phơi
xa nhà, đ&#c nh&#ng món quà c&#a các b&#n chúng tôi th&#y &#m áp nh&#u l&#m. Đ&#c bi&#t hai đ&#a tôi
đây đã nhận đ&#c quà c&#a cô Xuân. Chắc c&#n cái tên c&#a cô là hai đ&#a chúng tôi cũng đã có c&#
m&#t mùa xuân rồi. Xin cảm &#n và kính chúc th&#y, chúc các b&#n m&#t năm mới vui n&# đ&#u nh&# ý.

C&# l&#p l&#i r&#n lên tiếng c&#i và nh&#ng tràn v&# tay không d&#t. M&#t con b&#n có tiếng ngh&#ch nh&#t
l&#p quay v&# h&#ng tôi ng&#i:

- Xuân &#i, mà ch&# đ&#c ch&#n m&#t trong hai thôi. Còn đ&# dành cho đ&#a khác n&#a ch&# !

Đúng là nh&#t qu&# nhì ba, còn th&# ba là b&#n này. Tôi đoán hai anh chàng lính s&#a đang nghĩ nh&#
th&#. Anh lính tên Lân b&#n l&#n, ng&#ng l&#i đôi phút rồi đ&#a tay v&# h&#ng ng&#i b&#n, tiếng t&#c:

- Bây giờ, xin giới thiệu anh b&#n thân nh&#t c&#a tôi, Lê Ph&#ng Qu&#, mà chúng tôi th&#ng g&#i là
Ph&#ng H&#ng Qu&#, tiếng hát hàng đầu c&#a tr&#ng Thi&#u Sinh Quân Vũng Tàu, s&# lên hát m&#t
vài bài th&#y và các b&#n.

Tôi cũng ph&#c tài ăn nói khá “tâm lý chi&#n” c&#a anh chàng Lân này. Cái giọng Huế nghe cũng
êm ái, c&# nh&# rót m&#t vào tai ng&#i ta. Bây giờ nhìn k&# th&#y anh ta cũng đ&#p trai, n&# c&#i cũng
có duyên ghê l&#m. Lính c&# này chắc s&# làm kh&# vài cô em gái h&#u ph&#ng đây. Tôi m&#m c&#i
v&#i ý nghĩ v&#a thoáng trong đ&#u.

Anh Qu&# b&#c l&#i ch&# th&#y h&#ng đ&#n đ&# xin nh&# th&#y đ&#m đàn. Anh hát bài Xuân Này Con
Không V&# c&#a nh&#c sĩ Tr&#nh Lâm Ngân. Trông anh có dáng đ&#p th&# sinh và khuôn m&#t hi&#n
lành nh&# m&#t th&#y tu.

Tiếng hát cất lên làm c&# l&#p im b&#t. Đúng là giọng hát c&#a anh rất hay, điều luyện, lúc réo r&#t lúc
tr&#m buồn không thua m&#t ca sĩ chuyên nghiệp. Đồ&#ng nh&# có cùng tâm tr&#ng v&#i n&#i dung bài
hát, nên anh đã hát v&#i t&#t c&# c&#m xúc, làm giao đ&#ng trái tim m&#i ng&#i. Bài hát ch&#m đ&#t, mà
c&# l&#p đ&#ng nh&# còn th&#n th&#, yên l&#ng. Sau đó bùng v&# b&#i nh&#ng tràn v&# tay và nh&#u tiếng
la: bis, bis...

Gói quà đũa năm

Tác Giả: Phim tín an Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

Anh cúi xuống mắt lúc, hình như đũa đũa sấm xúc, rồi ngẩng lên nói như hai tiếng cảm ơn và xin hát tiếp bài Chiếu Trên Phá Tam Giang, thưa cô a Tô Thùy Yên phải không.

Lần này, chính tôi không cảm động cảm xúc mắt. Không chỉ vì anh hát hay, nhưng tôi thấy xúc động, thậm chí hơn cuộc đời cô a nhưng ngẩng lên nhìn chỉ.

- Thưa thầy. Bây giờ đã đi tu rồi, thầy có còn hát những bản nhạc tình lính ngày xưa? Tôi vẫn còn nhớ cái cảm xúc khi thầy hát cho cô tiếp tôi nghe, sau cái tết năm nào ở trại giam An Túc. Thầy hát thật hay và truyền cảm. Hôm nay là lần đầu tiên tôi động lòng gặp thầy và anh Lân.

- Mô Phật! Bây giờ tôi chỉ còn biết tụng kinh gõ mõ, cầu cho thế giới hòa bình, chúng sinh an lạc. Nhưng những gì bà và anh nói, cũng là con người, làm sao tôi có thể quên.

- Xin thầy đừng nói, nếu tôi đã nhận được thầy như tôi chuyển đổi để làm bản lòng mắt bản chân tu.

- Mô Phật! Đeo ở trong đời, cũng như hai kẻ đường hành. Hành đạo là để giúp đời. Cứ tu hành như chúng tôi cũng chỉ là “cứ trốn lên cõi đời” mà thôi, thưa bà.

- Cứ trốn lên cõi đời là sao, thưa thầy?

- Có nghĩa là hiện đời nên trốn thế mà hành đạo, vui đời. Chỉ không phải xa lánh trốn thế để tìm kiếm thanh tịnh riêng cho bản thân mình.

- Cảm ơn thầy. Thầy giảng hay quá. Ngày đầu tiên gặp thầy, và nhớ là lúc nhìn thầy động lòng hát trên bản tiếp, tôi đã thấy thầy giảng mắt nhà tu. Có lẽ thầy đã có căn duyên tiếp trước, phải không thầy?

Gói quà đũa năm

Tác Giả: Phm tín an Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

- Mô Phọt! Ai cũng có thọt tu hành, và bọt cọt ai cũng có thọt thành Phọt đọt c, thọt a bà.

Không ngờ lòn gọt p gọt đũa tiên năm y lòi mang đũa n cho tôi mọt tình đũa. Sau vài lòn gọt p nhau, tôi biọt Lân và Quọt là hai ngọt i bọt thân thiọt tọt lúc còn họt c trong trọt ng Thiọt u Sinh Quân Vũng Tàu. Ra trọt ng vọt cùng đũa n vọt, nên sọt ng vọt i nhau nhọt anh em, mọt c dù tôn giáo khác nhau. Quọt đũa o Phọt t còn Lân là tín đũa Công giáo. Nhọt ng ngày chọt nhọt t không bọt n hành quân, Lân đũa đi lòn nhà thọt, nên chúng tôi thọt ng gọt p nhau họt n. Và lòn nào tôi cũng mọt i Lân vọt nhà. Cha mọt tôi cũng rọt t thọt ng quọt Lân, nhọt t là sau khi biọt t cha mọt Lân đã chọt t trong biọt n cọt tọt Mọt u Thân. Tính tình Lân lòi i hiọt n lành chân chọt t và hiọt u họt c. Dù bọt n hành quân liên miên, nhọt ng anh vọt n cọt gọt ng tọt họt c đũa thi tú tài vào mùa hè năm đó. Cũng có đôi lòn Quọt theo Lân đũa n nhà tôi chọt i. Càng lúc chúng tôi càng thân nhau họt n.

Tôi biọt t là Lân cũng thích tôi. Trong túi áo cọt a anh lúc nào cũng có chiọt c khăn tay tôi đã tọt ng anh trong gói quà Xuân. Mọt i lòn chia tay, anh bọt n rọt n lòn u luyọt n không muọt n rọt i tôi. Còn tôi, cũng thọt y nhọt anh da diọt t và mong chọt anh tọt ng ngày trong các lòn anh đi hành quân. Tọt i nào tôi cũng đũa c kính cọt u nguyọt n cho anh đũa c bình yên trọt vọt.

Bây giọt tôi mọt i biọt t tình yêu là gì. Tôi bọt t đũa biọt t tọt ng tọt, mọt mọt ng, nhọt nhưng và man mác buọt n khi thiọt u vọt ng anh. Nhọt ng bọt n nhọt c tình lính, ngọt i yêu cọt a lính, đọt ng nhọt càng lúc tôi càng thọt y hay họt n, và tôi hát nhiọt u họt n. Sau mọt i lòn hành quân, Lân đũa mang vọt tọt ng tôi nhọt ng cánh hoa lan rọt ng. Tôi nghe nói vùng núi rọt ng An Khê này có nhiọt u hoa lan. Có nhọt ng loọt i hoa lòn, thọt t đũa p mà tôi chọt a bao giọt nhìn thọt y hoọt c biọt t tên. Chọt sau hai tháng, trong phòng tôi treo đũa y hoa lan rọt ng. Tôi thích nhọt t là nhọt ng cánh hoa màu tím. Có lòn tôi nhọt tọt i màu tím hoa sim trong mọt t bọt n nhọt c mà tôi thọt ng hay hát...

Chiọt n tranh lòi ngày càng ác liọt t. Ngọt i trong lòn p họt c, bọt n tôi vọt n thọt ng nghe tiọt ng súng, tiọt ng máy bay vọt n vũ trên bọt u trọt i. Ban đêm, nhìn qua cọt a sọt, nhọt ng trái họt a châu lòn lòn ng giọt a trọt i, soi sáng cọt mọt t vùng núi non nào đó. Rọt i tôi nghe tin Dakto mọt t, Tân Cảnh thọt t thọt, thành phọt Kontum bọt pháo kích... Mọt t sọt ngọt i đã phọt i bọt nhà chọt y xuọt ng Pleiku, sọt ng trong các trọt ng họt c đũa c chính quyọt n dùng làm trọt i tiọt p cọt.

Họt n mọt t tuọt n, tôi chọt a gọt p Lân bọt i đũa n vọt anh có lòn nh cọt m trọt i, tọt ng chiọt n. Bọt t ngọt gọt p lòi anh trong lòn sáng chọt nhọt t tọt nhà thọt. Khi tôi đang quọt gọt i cọt u kính, Lân đũa n sau, quọt xuọt ng bên cọt nh. Tan lòn, vọt a bọt c ra khọt i nhà thọt thì chúng tôi gọt p anh Quọt đũa ng đũa i tọt lúc nào. Tôi mọt i hai anh vọt nhà. Trên đọt ng đi, cọt hai anh im lòn ng, không nói mọt t lòi gì. Nhìn nét mọt t thọt t buọt n, tôi nghĩ là họt đang tọt u tọt đũa u gì. Tôi họt i, nhọt ng hai anh chọt nhìn nhau rọt i lòn c đũa u, không nói.

Gói quà đầu năm

Tác Giả: Phm tín an Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

Suốt ngày hôm ấy hai anh em ở nhà tôi. Mẹ tôi đãi hai anh một con gà trống. Trong lúc Lân và Quỳ trong vườn, tôi tìm hái mấy trái cà, trái mướp và rau thơm. Cả ba chúng tôi cùng làm bếp, đùa giỡn, ca hát líu lo, không còn chút ưu tư nào trên khuôn mặt cả mấy người. Ăn cơm xong, chúng tôi rủ nhau ra ngắm đêm ngắm cây dừa rụng bóng, nghe Quỳ hát, rồi chúng tôi cùng hát theo những bài tình ca quen thuộc. Buổi chiều, Quỳ cáo tôi, chào ba mẹ tôi xin về quê. Trong phòng tôi chỉ còn có tôi và Lân. Lần đầu tiên tôi nghe Lân rít rít tình. Anh bảo, đi chiêng binh rày đây mai đó, rồi có một ngày, anh sẽ phải đi xa, những lúc nào cũng mang theo bóng hình cả tôi vào những nơi gió cát. Những lời anh nói làm tôi như tỉnh như ngây câu thơ Chinh Phò Ngâm thơ t hay cả bà Đoàn thơ Điếm mà tôi đã học. Những câu thơ thơ t buồn bấy giờ lại càng buồn hơn. Tôi khóc. Lần đầu tiên tôi khóc, không biết là vì hạnh phúc đến bất chợt cả mấy tình đầu hay là vì nghĩ tới nơi cô đơn cả những Chinh Phò. Tôi giật mình, khi Lân ôm tôi vào lòng. Tôi đứng im, bất động, đón nhận những hôn tình yêu đầu đầu trong hai hàng nước mắt. Tôi tiễn Lân ra đầu làng, hai đứa ôm lấy nhau khi bóng chiều vờn tới.

Sáng hôm sau, ngắm trong bếp, khi thấy tiếng đoàn xe nhà binh chầm chậm lính chầm chậm hướng Pleiku, lòng tôi thoáng khi nghĩ là Lân đã đi xa... Tôi vội lên xin phép cô giáo ra ngoài. Những khi tôi về nhà chầm chậm hàng thông phía trước, thì đoàn xe cuồn cuộn đã chầm chậm qua bên kia cầu.

Xuân ơi,

Anh đang phi trường Pleiku đã chuồn bít đầu c không vịn lên Kontum. Chiêng trống đang ác liệt. Căn cứ Tân Cảnh nhả khói t t. Địch quân đang tràn xuống uy hiếp thành phố Kontum. Thành phố đang bị cô lập nên những cái chết cả địch quân trên đỉnh núi ChuPao, chết đầu đầu quạc 14 người lính Pleiku. Sẽ lên Kontum rồi, anh không liên lạc được với em, nên viết vài ít dòng tin em và cũng xin lỗi em vì hôm qua, khi chia tay nhà em, anh không nói chuyện anh đi. Mong em thông cảm biết đó là bí mật quân sự, anh không được phép tiết lộ, mặc dù anh rất yêu em và tin em...

Không biết đến bao giờ mình mới gặp lại, những dù bất cứ hoàn cảnh nào, anh vẫn luôn mang theo trong tim mình hình bóng cả em. Em nhớ cả nguy hiểm cho anh nghe.

Xin cho anh kính chào thăm hai bác cùng gia đình. Cả xin Chúa và Đức Mẹ Maria luôn che chở em cùng tất cả mọi người.

Gói quà đ u năm

Tác Giả: Ph m tín an Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

Hôn em.

Đ Lân.

Không ngờ lá th này là lá th cu i cùng tôi nh n đ c c a Lân. Ch ba tu n sau, Lân hy sinh. Ng i báo tin bu n này chính là Lê Ph ng Qu , ng i b n chí thân c a Lân và sau này cũng là b n c a tôi. Lá th có kèm theo vài di v t, Qu đã nh m t anh phi công g i cho tôi t Pleiku, sau m t chuy n đ quân cho đ n v c a Qu ở Kontum. Lân đã b th ng r t n ng khi cùng v i v ti u đoàn tr ng chui qua hàng rào phòng th , m đ ng vào gi i c u B nh Vi n 2 Dã Chi n, đang b đ ch quân xua xe tăng đánh chi m, v i ý đ i d ng nh ng th ng binh n m trong b nh vi n, làm bàn đ p t n công vào khu phi tr ng n m sát th xã Kontum. Lân ch t lúc ch máy bay t n th ng. Chính Qu là ng i đã vu t m t cho Lân và nghe nh ng l i tr n tr i cu i cùng. Anh nh Qu gi đ trao l i cho tôi cái dây chuy n có mang thánh giá cùng m y t m nh có hình c a cha m anh và c a anh m c l ph c tr ng đ i bê rê đ khi còn là thi u sinh quân. Nh ng t m nh y bây gi v n còn trong nhà th An Túc, và s i dây chuy n tôi v n còn c t gi đ n hôm nay. Anh Qu còn cho bi t thêm, tr c khi trút h i th cu i cùng, Lân còn thì thào g i tên tôi, và khi l c trong túi áo, anh Qu còn th y cái khăn tay và lá th c a tôi t ng Lân trong gói quà t t hôm nào.

- Th a th y, cu i năm 1973 tôi có nh n đ c th c a th y. Lúc y th y b th ng n ng, n m quân y vi n Pleiku. Tôi có tìm đ n thăm, nh ng ng i ta b o là th y đã đ c chuy n v quân y vi n Nguy n Hu ở Nha Trang, đ đ c g n nhà. Lúc y đ n đèo An Khê l i b đ ch chi m, nên xe đò không ch y đ c. M y tháng sau, khi đi đ c xu ng Nha Trang tìm thăm th y, thì th y đã xu t vi n. Tôi có h i nh ng b nh vi n không bi t th y ở đâu.

- Mô Ph t! Đúng nh bà nói. Tôi đ c H i Đ ng Giám Đ nh Y Khoa cho xu t ngũ, vì th ng tích. Tôi v s ng v i m già. Lúc y bà cũng đang tu t i gia, ăn chay tr ng. Su t m t đ i bà đã lo l ng c u nguy n cho cha tôi, r i đ n tôi. Cha tôi cũng đã t tr n năm 1965, trong tr n Đ ng Xoài, khi y tôi ch v a 11 tu i.

- Nh v y mà th y đã đi tu.

Gói quà đi u năm

Tác Giả: Phm tín an Ninh

Thứ Sáu, 23 Tháng 1 Năm 2009 22:37

- Lý do đó ch m t ph n. Cái chính là do tôi đã s ng trong chi n tranh, ch ng ki n bao nhiêu cái ch t quá đau lòng, nh cái ch t c a nh ng ng i còn quá tr nh Ln. H đầu có t i tình gì. Tôi nghĩ t i cu c chi n phi nghĩa, khi mà anh em cùng m t nhà i chém gi t thù h n l n nhau. Nh t là nh ng ng i lính mi n b c, ch vì m t s ng i c m quy n nhân danh các th ch nghĩa này n , đ xua h vào mi n nam chém gi t chính đ ng bào mình. Tr c khi nh m m t, có l h ch ng bi t h ch t trong núi r ng, trong đói kh , đ cho ai và đ c đi u gì? Gia đình, cha m hay v con h ra sao? Tôi nghĩ t i cái Vô Th ng, Vô Minh mà Đ c Ph t đã d y, nên tôi đã tìm t i c a Thi n đ mong trút b m i ám nh, oan khiên.

Nh v a nh ra m t đi u gì, th y ch tay v h ng sau chùa:

- M i bà đi theo tôi. Mong bà s tìm th y m t đi u k di u.

Tôi theo th y đi đ c theo tri n đ i, đ n m t n i t ng đ i b ng ph ng. L i m t khu v n nh toàn hoa sim. Tuy t đi u h n, bên trên các khung cây đ c treo đ y nh ng cánh lan r ng. Tôi nh t i nh ng cành lan mà Ln th ng mang v t ng tôi sau các cu c hành quân. Ngày xuân, t t c đang n r m t mùa hoa. Đi u làm tôi ng c nhiên h n là gi a khu v n là m t ngôi m , trên t m bia l i có cây thánh giá. Tôi th c m c h i th y.

Th y im l ng, không tr l i, ra đ u b o tôi cùng th y đ n g n ngôi m . Tôi bàng hoàng khi đ c m y dòng ch trên m bia:

Giuse Đ Ln

Sinh ngày 10.7.1953 t i Hu

T ngày 11.5.1972 t i Kontum

Tôi qu tr c ngôi m , đ a tay lên ng c làm đ u thánh giá r i khóc s t sùi. M t c n gió xào x c làm chao đ ng c r ng cây. D ng nh tôi đã ng i đ đây lâu l m. Khi lau n c m t đ ng lên tôi

